

Олена Надутенко

ВЕСЕНЬ

І АЖВАРІ



*Сподується, що
написе
тризачку бабуси
Богдан
сестрички
Е. Жаб
25.01.07.*

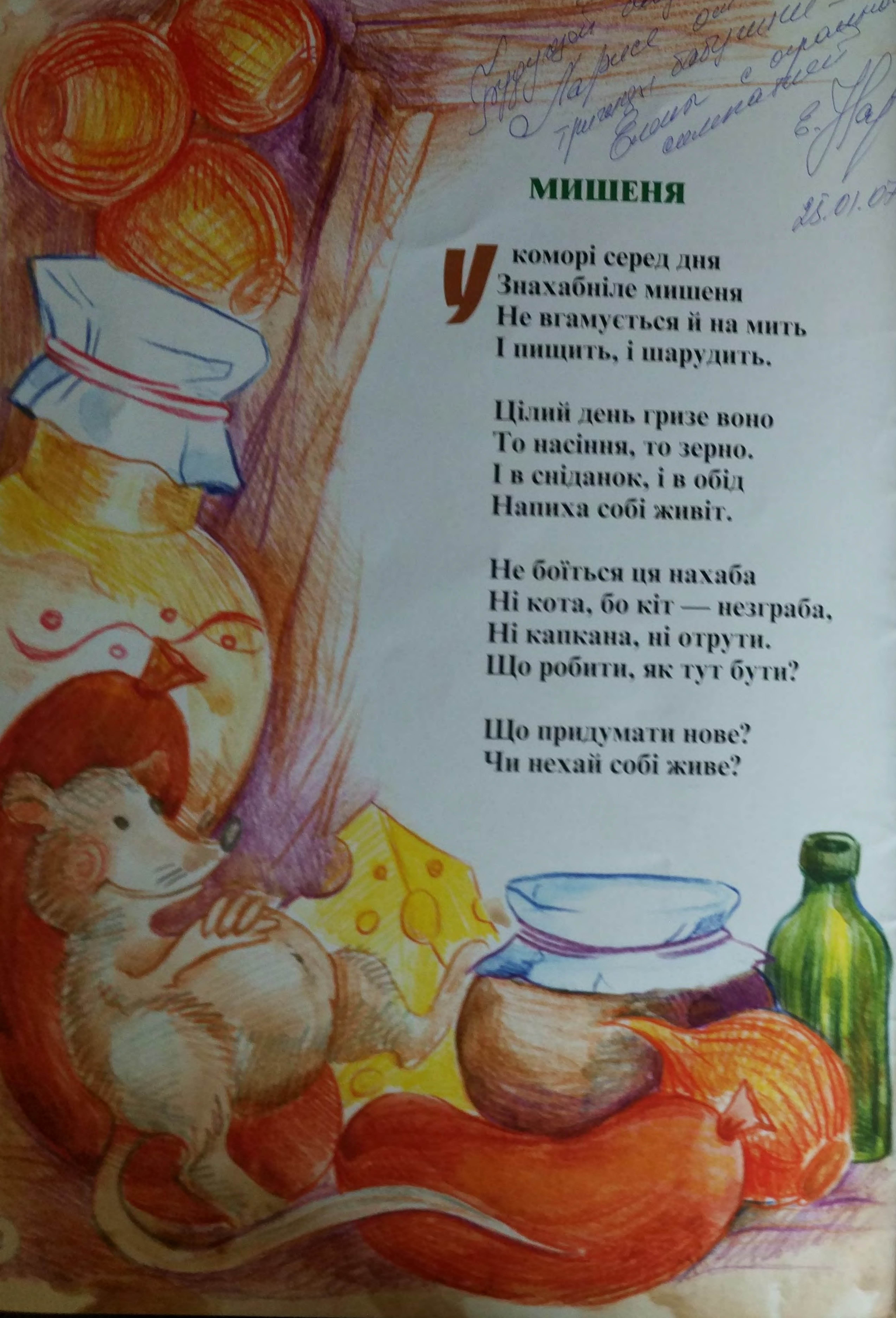
МИШЕНЯ

У коморі серед дня
Знахабніле мишеня
Не вгамується й на мить
І пищить, і шарудить.

Цілий день гризе воно
То насіння, то зерно.
І в сніданок, і в обід
Напиха собі живіт.

Не боїться ця нахаба
Ні kota, бо кіт — незграба,
Ні капкана, ні отрути.
Що робити, як тут бути?

Що придумати нове?
Чи нехай собі живе?



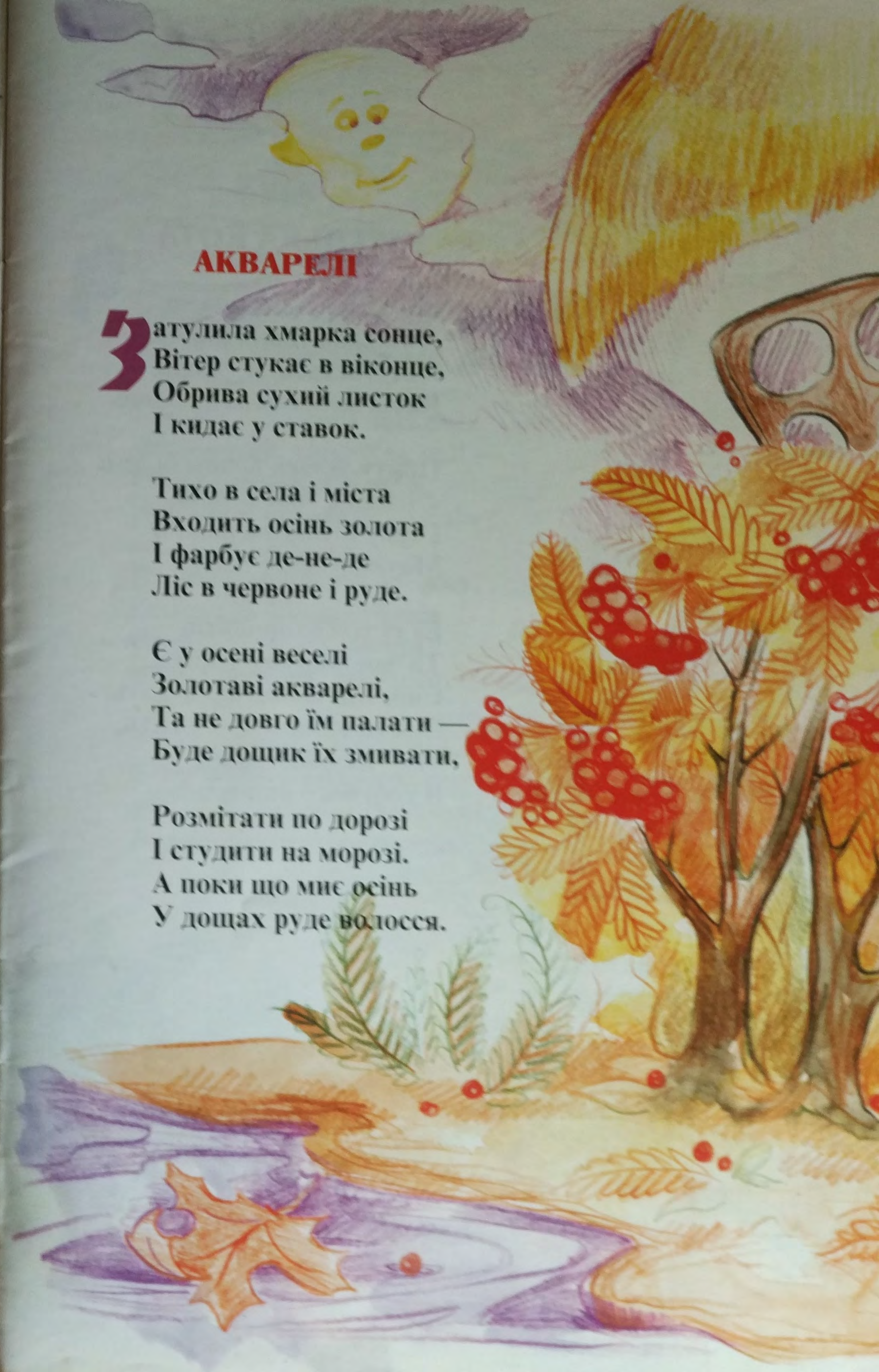
АКВАРЕЛІ


Затулила хмарка сонце,
Вітер стукає в віконце,
Обрива сухий листок
І кидає у ставок.

Тихо в села і міста
Входить осінь золота
І фарбує де-не-де
Ліс в червоне і руде.

Є у осені веселі
Золотаві акварелі,
Та не довго їм палати —
Буде дощик їх змивати,

Розмітати по дорозі
І студити на морозі.
А поки що миє осінь
У дощах руде волосся.





ПІСЕНЬКА КОТА

Катя спати йде у ліжко.
А у ліжку сонна кішка
Потягається, муркоче,
Катю хвостиком лоскоче.

Притулилась боком білим:
«Ліжко я тобі зігріла,
Гарну пісню заспіваю:
Мяу-мяу, баю-баю!»

Буду сон охороняти,
Ти заплющуй оченята,
Спи, Катюню, через мить
Сон солодкий прилетить,
Мяу-мяу, баю-баю!
Я тобі його впіймаю».



КАТЯ

Рано-вранці у віконце
Зазирає нішком сонце.
Промінь погуляв по хаті,
Війок доторкнувся Каті,

Теплим пір'ячком лоскоче:
«Відкривай, Катрусю, очі! —
Сонце дивиться із неба, —
Вже пора, вставати треба!»

Потягнулась Катя в ліжку,
Опустила в капці ніжки
Й подалася до криниці,
Щоб на себе подивиться.

А з криниці, як з віконця,
В очі їй дивилось сонце:
«Добрий раночок, синичко!
Вмий скоріш у сонці личко!»

КІТ

На ослоні біля хати
Зачаївся кіт кудлатий.
Поруч з квочкою курчата
Їли травку та зернята.

«Ой, які вони гарненькі,
Ці пухнастики жовтенькі!
А під пір'ям — смакота!»
Ось що в думці у кота.

Та не встиг він крок зробити —
Квочка люта вже летить,
Шаленіє, б'є кота,
Хутро вирвала з хвоста.

Розпустила курка пір'я
І жене кота з подвір'я.
Кіт на дерево заліз,
Умива розбитий ніс

І міркує кіт: «Та ні,
Ці курчата не смачні!»

ЛІНИВИЙ ПЕС

Пес лінивий, волюхатий
Ліг на ганку біля хати.
Позіхає, мружить очі,
Навіть рухатись не хоче.

Каченята, кури, гуси
Його смикають за вуса,
Протулявся кіт по спині,
Гарцювати поряд свині...

Тут хазяйка на поріг,
Пес біжить, не чує ніг,
Відробляє: «Гав, гав, гав»,
Наче зовсім він не спав.

Він поїсти любить дуже,
Інше все — йому байдуже.



КАША

Хто це крутиться на місці
І не хоче кашу їсти,
Вередує і реве,
Забруднив плаття нове?

«З'їж, Дашуню, кашу манну!
Першу ложечку — за маму,
Другу з'їж за татуся,
За бабусю, дідуся,

За сестричку, за кота.»
З'їла Даша і пита:
«Все поїла я сьогодні,
А ви будете голодні?»

РЕП'ЯШОК

З чередою пастушок
Поспішав на бережок.
За штанці йому вчепився
По дорозі реп'яшок.

Не побачив пастушок,
Як вчепився реп'яшок.
Біля річки він умився
Й взяв з кишені пиріжок.

У траву хлопчина сів
І від страху аж зомлів.
Чи їжак, чи що за диво
Учепилось до штанів?

Скочив, мацає штани —
Колючки, та де ж вони?
А реп'ях висить на штанях,
Насміхається над ним.

Засмутився пастушок,
Де ж той дивний їжачок?
Черета регоче з хлопця,
Аж трясеться бережок.



A colorful illustration of a room at night. A butterfly with light blue wings and a brown body is flying near a window. On the windowsill, there is a small pot with red flowers. A lit candle in a brass holder sits on a wooden table. A girl with a large orange bun and a red dress is sitting on the floor. The scene is lit with a warm, yellow glow from the candle.

МЕТЕЛИК

Зночі, з зоряних світлів,
В дім метелик залетів.
Крізь розчинене віконце
На вогонь летів, на сонце.

Б'ється крихітний комок,
Залишаючи пилок,
І над свічкою кружля
Необачливе маля.

Ширше я вікно відкрила,
Хай летить, не ранить крила
У вологу ніч осінню,
Бо маленькому створінню

Там, у мареві вишень
Жить лишився тільки день.

A colorful illustration of a girl with long brown hair, wearing a blue nightgown and a red patterned blanket, sitting up in bed. She is holding a small doll with a white face and red hair. The window behind her shows a night scene with a crescent moon and a tree. The room is dimly lit, with a green curtain visible at the top.

КОЛИСАНКА

Як сьогодні сумно Олі!
Миє дощ дерева голі,
Вітер виє в димарі,
Темно, пусто у дворі.

Лялька спить давно у ліжку,
Вечір заглядає нишком
У віконечко: «Будь ласка,
Ти мою послухай казку.

Щоб не сумувала ти,
Треба в ліжечко лягти,
Міцно ляльку обійняти
І заплющить оченята.

Хай на дворі виє вітер,
Дощик хай вмиває віти,
Спи, красунечко, до ранку
Під осінню колисанку».



МОЛОКО

Раз Сашко звернувся до тата:
«Можна в тебе запитати?
А чого в корови Міли
Молоко смачне та біле?»

Татко глянув на Сашка:
«Білий колір молока —
Це тому, мій любий синку,
Що із білої хмаринки

Наша Мілка п'є водичку,
А у лузі їсть травичку.
Моя відповідь така:
Смак полів у молока.

Не пішов Сашко гуляти,
Розпочав він міркувати:
«Таємниця це для мене,
Молоко чом не зелене?»



ПОРОСЯ

Мама лає Петруся:
«Ти, невмите порося!
Подивись на рученята,
На сорочечку зім'яту!»

Ти ж вдягав нову та білу,
Де, Петрусь, тебе носило?
Зараз принесу води,
Роздягайся, йди сюди!

Не пручайся, стій рівненько,
Милом вимию гарненько,
От і буде у порядку
Моє чисте поросятко!»





КРІТ І ОКУЛЯРИ

У Крота глибока нірка,
Кріт сліпий зітхає гірко,
Наріка на світ, скиглячить—
Їжу в нірочці не бачить!

І надумав на базарі
Він купити окуляри.
Їх додому він приніс
Та не зміг вдягти на ніс.

Річ потрібна і новенька,
Тільки нірочка вузьенька!
Як тут бути, що робити?
Треба ширше хід прорити!

Кріт прорив наверх віконце
Й окуляри вдів... від сонця!



ПАВУЧОК

Осінь, ліс в тумані синім,
Лист спадає з гілочок...
Зачаївсь на павутині
Невеличкий павучок.

На примхливому сплетінні
Вітер тихо коліса
Сліз мереживо осіннє,
Що зринули небеса.

Срібне рветься павутиння
І латати вже дарма.
Заховайся під коріння,
Павучок! Іде зима!

Ти іще розкинеш шати,
Як прийдуть погожі дні,
Будеш гойдалки в'язати
З павутини навесні.



ЦАПИК

Якось цапик круторогий
Погуляти захотів,
Раптом він серед дороги
Білу ярочку зустрів.

Зупинився цапик нишком
Та вівцю питає грубо:
«Ти куди поділа ріжки,
Ти чому нап'яла шубу?»

А вівця відповідала:
«Ну, сусід, таке вже скажеш!
Ти розумний, я гадала!
З ріжок светрика не зв'яжеш!»

Нашорошив цапик вуха,
З подиву роззявив рота,
Ріжки ніжкою почухав:
«Що за дивна ця істота!»



ЖАБЕНЯ

Дід прийшов води напиться
До холодної криниці
У садочок серед дня.
А в криниці — Жабеня!

«Що ти робиш тут, маленьке
Жабенятко зелененьке?
Як потрапило сюди?
Дай напиться води!»

Жабеня відповідало:
«Не сумуй, бо я не впало,
Стережу твою криничку,
Охолоджую водичку!»



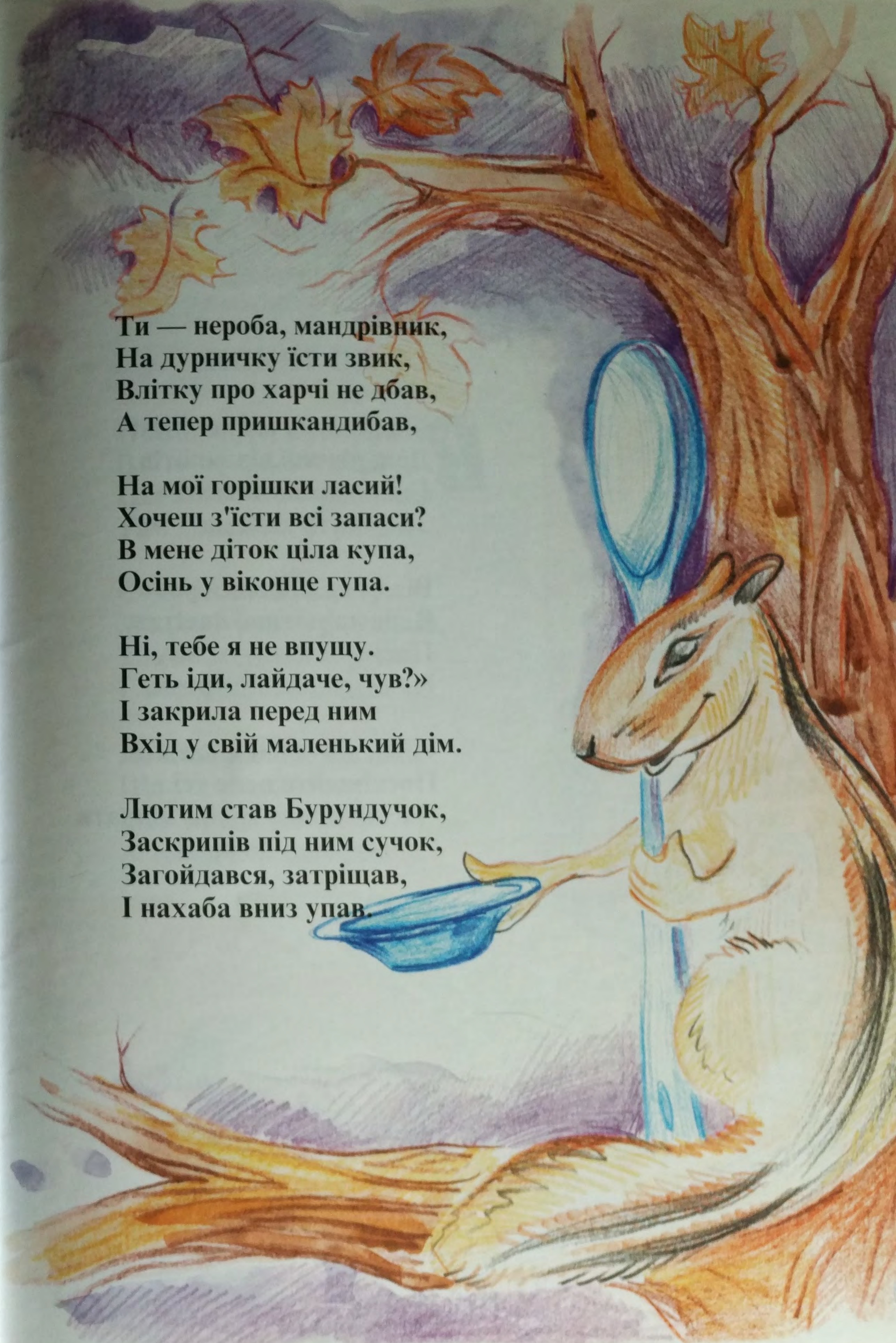


БУРУНДУК

Якось Бурундук смугастий
Здумав на обід попасти
До високого дупла.
Білка там руда жила.

Вліз на гілку Бурундук
І постукав: тук, тук, тук!
«Білка, подавай обід,
Гостя зустрічай, як слід,

Не барися, пригости,
Бурундук прийшов, пусти!»
Білочка відповідала:
«Нащо б я тебе пускала?



Ти — нероба, мандрівник,
На дурничку їсти звик,
Влітку про харчі не дбав,
А тепер пришкандибав,

На мої горішки ласий!
Хочеш з'їсти всі запаси?
В мене діток ціла купа,
Осінь у віконце гупа.

Ні, тебе я не впускаю.
Геть іди, лайдаче, чув?»
І закрила перед ним
Вхід у свій маленький дім.

Лютим став Бурундучок,
Заскрипів під ним сучок,
Загойдався, затріщав,
І нахаба вниз упав.



ПО ГРИБИ

В золотавих шатах лісу
Дощ нічний відляпотів,
Сиве марево завіси
Залишити захотів.

Вітерець піднявся рано
В ліс дрімотний завітав,
Пасма білого туману,
Наче пух, повигортав.

«Гей, дівчата і хлоп'ята!
Поспішайте в ліс усі.
Час прийшов гриби збирати
Рано-вранці по росі.

Поспішайте, не баріться
Взяти кошики й торби,
Під листочки подивіться —
Там ховаються гриби».

Сміх веселий, перегуки
Ліс розбуркали раненько,
Так і просяться у руки
І лисички, і опеньки.

Дощик! Вдячні ми тобі,
Що у лісі золотому
Назбирали ми грибів.
А тепер мерщій додому!



ВІНОЧОК

До квітиночки — квітинка,
До колосся — колосинка,
До травиночки — травинка,
В'яже дівчинка віночок.

У вінку — волошки сині
Тонуть в жовтім колосинні,
Як вогні, палають маки
В теплім сонечку весіннім.

Доплела вона вінок
І пішла на бережок.
Обережно опустила
Свій віночок у струмок.

А струмок пита у неї:
«Хто ти — дівчинка чи фея?
Схожа ти на свій віночок,
Сплутать можу з ним тебе я.

Очі — як волошки сині,
Коси — жовте колосиння,
Губки — як червоні маки,
Фея ти мабуть весіння!»



ТАРАСИК

На рибалку якимсь раз
Побажав піти Тарас.
Взяв рибалочка гачок,
Для метеликів сачок,

Ложку, чашку і тарілку,
Ласті, маску, трубку, грілку,
Капці, светрик, розкладушку,
Столик, стільчик і подушку,

Книжку, чайник і матрац
На рибалку взяв Тарас.
Все до річки дотягнув,
Тільки вудку він забув.




СОНЕЧКО

Біля дзеркала Марічка
На своє дивилась личко:
Ніс кирпатий, ластовиння,
У очах — безодня синя,

Туго сплетено в колосся
Золоте її волосся,
Щічки — квіточки весняні,
Губки — ягідки рум'яні,

Вся кругленька, невеличка,
В жовтім платтячку Марічка.
То не дівчинка, а сонце
Заглядає у віконце.

ПЕТРИК І СВЕТРИК



«Петрику, Петрику!
Ти чому у светрику?
Подивись: надворі літо,
Чом надумав светрик вдіти?»

Бачиш — сонечко пече,
З тебе піт струмком тече!
То навіщо влітку, Петрик,
Ти нап'яв із вовни светрик?»

Відповів на це Петрусь;
«А коли я ще вдягнусь?
Хочу я, щоб знали ви
Светрик маю я новий,

До зими не дочекаюсь,
Тож у светрик і вдягаюсь!»

МАРИНКА

Засмутилася Маринка:
Вкрила сонечко хмаринка,
Затягнула синє небо
«Що тобі, хмаринка, треба?»

«Я у гості, як годиться,
Принесла тобі водиці
Із сріблястих ниточок
Для суниць і квіточок.

Я водичку теплу маю,
Щедро землю поливаю,
Щоб росли в саду порічки
Для маленької Марічки».



ДАРУНОК

Йдуть у гості до Іванка
Вася, Петрик і Оксанка
І несуть йому дарунок
В день народження — пакунок.

Схвилювався наш Іванко,
Бо чекав гостей ще зранку.
Ось вони нарешті йдуть,
Обережно щось несуть.

Радий їм Іванко дуже:
«Що в пакунку, Петрик, друже?»
Ваня друзів обійняв,
А з пакунку: «Няв, няв, няв!»



ББК 84(4УКР)6-5
УДС 82-34
Н17

Художнє видання

Надутенко Олена Валентинівна

ВЕСЕЛІ АКВАРЕЛІ

Літературний редактор: А. Корінь.
Художнє оформлення: К. Гусева.
Верстка, комп'ютерне оформлення: Ю. Тарасова.

Підписано до друку 4.05.2005 р. Формат 60x84/8.
Папір крейдований. Гарнітура Times. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 3,11. Наклад 3000 прим.

Поліграфічно-видавничий центр ТОВ «Імекс-ЛТД».
Свідоцтво про реєстрацію серія ДК № 195 від 21.09.2000
вул. Декабристів, 29, м. Кіровоград, 25006
тел./факс: (0522) 22-79-30, 32-17-05
E-mail: imex@romb.net

ISBN 966-8861-18-3

